

نموده بیست و نهم
او از ترکی خلیفه
ملکه در پیش بر روز برابر
کارهای ساخته با داره بازیر میر
بخل امین ایشان کی
است و مشتہ عالم
محمد ۱۴۵۷ طاون پیش
ماهی شاه ۱۸۹۸ میلادی
بر رو شبه طبع و شنیده قم عزیز

سال نهم
سنه هزار و هشتاد و
قیمت سالیانه جهت:

بند سانش بر دو هزار
دیار فرشان سی هزار
دو هزارین پیشتر
مالک غافل پنج هزار
مالک دیس ده هزار
یک هزار و هشتاد
ایران کیشان

بدون قیمت خوب نباشد صد هزار و هشتاد

حکم اسلام

در مردم آن عاوه تساوی منافع بحث است هر چند از ازویت اسلامیت سردازد و
پوریل میگیرد این ایام متفاوت و لذتی همچو مسلمان ایام اخوند و در دور عدم صلح میگذرد

ول بدل از آن میگیرد دوکات پیشانی و چهار دلار میگیرد اداره اسلامی

(اعلان)

همه آیهه بحسب قرب مادر او شرک در مجلس غایی حضرت
بابا عبدالله الحسین مدحی و روح العالمین را ازدواج ندانند اداره
بیانیتین علیم نموده اذ ازین روز افراز که راش احتفال آپه شده هست
با اینها فتحیم نمکون در میان متفاصل فهمه ایاده است قدر
یک کوک دوکات از مکانی معده بجهت بیک پیشانی و تبریز بنام معلوم شده
دوکات پیش خواره اینک را که غایث پرون پروافت و دوکات پرون
شروع غلبه دی های دی نمود چهار دلار میگیرد دوکات هیلسسته
کرپک از تحلیله را پون دی های دی راقصه که نایندگی داد دوکات پیشین
درین سکون صناداده باشد پیشانی همه که برخلاف حالات
حضره کات دوکات هیلسسته است دی بزرگ دوکات هیلس
درین ماده دوکات رس ایست هلا باید دید که دوکات رس
چه کار را ای که نیخان اپانچ کرد از دشته ایم این اهمیت
زدگریست بجهت پیش فت مقاصد خوشان پون هیلسسته
و سیع ایست و هر کار از دل بقیه ناقی خود بسته اند رسیده
خدمت داد دوکات رس که کویا میان را بمعیده است و در صد و
کسر دفات خود را پیش میگیرند که بر این اتفاق لفت دیده
انجیلس پیش از هفاست

برایی داشته ای پیشانی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
جگ میانه ای پیشانی داریکاره رفت و فت ای ای ای ای ای
می شود

درین هفتاد و لین ای پیشانی از ازدواج سبب میدی قدر
هر کیک بکین گاه نشسته تا موقوع انساب عال خود بیان و برشیم که
باتازه سابق برین دوکات ای پیشانی از اعکات چهار دلار میگیرد
و تاکنون هیکم قدر نیست ای کلایه ایسته این تبریز ای قرین بصواب مصالح
بلکه بجهت بجهارت علیکی خود را نمی داشته ای داره
رذ حسکات چهار دلار میگیرد لین تمامی متصاصین نمی باشند ولی یک
جا سه گذازده که از حالات دیگری قیام چهار دلار ای مطلع گردیده نکونه
بنده هیکم تکرار دفع تند که بساحره و گرفتاری چهار دلار یکیگر قیمت
شود هیلسسته عالیکی میباشد که عاقیبیه جگ بیانی میگردیده
این دو دوکات متصاص واقع فرا پیش سیاسیه ای ای ای
سابق برین نهاده دوکات ای پیشانی ای که بجهارت
درین هیچ عجیبه فیاض هم میگیرد که دفع شه صدقه خیا ای ای ای ای ای

(سیاسی)

درین هفتاد و لین ای پیشانی از ازدواج سبب میدی قدر
هر کیک بکین گاه نشسته تا موقوع انساب عال خود بیان و برشیم که
باتازه سابق برین دوکات ای پیشانی از اعکات چهار دلار میگیرد
و تاکنون هیکم قدر نیست ای کلایه ایسته این تبریز ای قرین بصواب مصالح
بلکه بجهت بجهارت علیکی خود را نمی داشته ای داره
رذ حسکات چهار دلار میگیرد لین تمامی متصاصین نمی باشند ولی یک
جا سه گذازده که از حالات دیگری قیام چهار دلار ای مطلع گردیده نکونه
بنده هیکم تکرار دفع تند که بساحره و گرفتاری چهار دلار یکیگر قیمت
شود هیلسسته عالیکی میباشد که عاقیبیه جگ بیانی میگردیده
این دو دوکات متصاص واقع فرا پیش سیاسیه ای ای ای
سابق برین نهاده دوکات ای پیشانی ای که بجهارت
درین هیچ عجیبه فیاض هم میگیرد که دفع شه صدقه خیا ای ای ای ای ای

(افتابل توچللس)

(خطاطان صحبت)

سخاک اعبا ب رسکه آب فلاندن آن را ب کیم آنکه صاحب نیس ادبها
شاد اوه و دو هم و اجسده مل شاه مال کیم همینس های رانی امارت به داد
و خیرم اهی صنکهت بهند من با طاعون علاج و سری دم هریکه دن آن زمان
(در سرای مرض طاعون فاموزات میعلمه بران)

علم رایت درمن پنجه ثبوت رسیده معا پیشنه میباشد که بسم راجه کرده
غزوه کند اانکه با اباب و یکملت غزوه شود و یگراز نیز است سوم قاتل مسلطه
یاسمه شتر کز در گکول و شرود باست که او بزرگه های ریاست که هم مطلق
چپنده سرکه سعدی بنی ایوانی میتوانی سعدی مثل زیرخواسته میباشد که غزوه بنیان
شل تریاک؛ اشان آن جوانی مشل زیر افغان و سکه دار اند که خفوی شنی
های لطیف بواسطه اخذات خاصه شده بخت داشت شهد و این صورت

های رویه که ابول ابراهیم با اینه بزم غزوه نزد بواسطه مسامه ابی امام جعیان
حضرت داشان غزوه کرد اهتمای پیشنه مثل ول داغ و بیکر اسریم
شده و مردان غصیت را داشته مردان قوی را بتدیم سخن کردند از پاره ای
بلکه در صورت بخت دقت هفت را از یاهم مثل مختاری پیشنه علی ویر
همسان ہر یه سور میکنند که دلکه داشروا بشردو بات رایت کرده همراه
در اقصدمت استحال آن گکول و شرود که اند که داشت زیر ملک فنا داد

در رایت بکم بزم مدد و این راتب که در چون از شاهزاده ای بهیه است
مازیم ثبوت ندارد پس که ماقطع نظر از قوه داره نایم و مرضی هیچ ریضی ای
تر ایم که هفت پیکر در من یعنی اسری کیم لا بآصالح و تیغه داره خلیم من
هیضه و با تیاره سلای بمن میعده و با میشه نه داشت جان پیده و مادر
او لاد خود که از دهنده ای سکه دند و یعنی قیمت هم از داده ای این مکار
در من هبندم و سلک کنیه هم خوب بگزیده و یکیکه خود زیر خود ره پیشنه
بمن آنبوشه باشد و اما ذه بشاهه کرده ایم که هر زاده ای این قیل دیده
سعالی و تکاره ای دنکو شرک شیه و فاده هر یعنی سختی بایا یا که شد و است
پای خود ای خون پیک آن هدیه مایه و عالی ای ای ای ای ای ای ای

دغی این هر یعنی قیم کن است که دهنده که دسته هسته جنیل تقطیع فظله
پیاس نهیمه یعنی ادویه دفعه هسته را بکو سخوت سدا نه دکه های بایاد و پند
و دره اخلی خارج یه او مکانات بیا و نزد بکو سخوت ده مانیات هسته هیا
نموده و میکن مکانات آن او پر اپهشیه هر یعنی سخن نه بند و بزیمه هفباره

طاعون همیکرده
دفعه این هر یعنی قیم کن است که دهنده که دسته هسته جنیل تقطیع فظله
پیاس نهیمه یعنی ادویه دفعه هسته را بکو سخوت سدا نه دکه های بایاد و پند
و دره اخلی خارج یه او مکانات بیا و نزد بکو سخوت ده مانیات هسته هیا
نموده و میکن مکانات آن او پر اپهشیه هر یعنی سخن نه بند و بزیمه هفباره

در دامنش مای گرفتار بود مکت می دلت یک لش توانی طیم زنانه بودند
و تاکون یعنی از خلاات است که دولت نیکس و مکت می خواستند
دار و دست احکام این ردم را در تبدیل بعد از تکریب ای ای ای دادند
که بزرگ هیسم یعنی گفتم اخبار چنایش می ارد شاید غالب اسلامیان از خدا ای داشتند
مان باشد ول ناگفته ایم پر محکات متوجه استون باشند از جمیع
آورده هر قدر زند و میانه برقی افت اسلام کار و دلیل یکدرا اسلامیان را می خواستند
بر جزیه ای بدهش می آمد و جنگ لغزیده و نیان یعنی میان داری که بخواست
دل ناکای سب شد منی هارایی براین است که شکست به نان کشک که
ضرایت اسلامیت به داشته بود متوجه استون اتفاق گردید ازان خرمایه
شده روز بروز مصیر شد و درت بنا مکانی برای بود دلیل از خدا ای
ناگفته ایم (خلج فارس)

بعد بفرجه بیک رسانید اراده بسیه اقتضایات منبع فرس بجهد هم کم نمی بود
از این میشه و مقدارت بکار ای ایان نظر بخواهش عاری ای ای ای ای ای ای
و خارج ای ایان میس بکش ای
کرده بود از ای
جیفت این زنگاب غایی ای
پاک کرده و پس با غیر سبزی شان داده بود که میان دین ای ای ای ای ای ای
گوک میش بایق بر قدر ای
مار بود و می خود قدر ای
بر قدر ای
(قول یعنی از داشتن)

جیت ایک دولت ملیه ای ایان ذر غایب توانی ملکی و دلیلی در نهاد
در عایی خود کای سایبی شد این است که از تقدیم ای ای ای ای ای ای ای
اکام ایی دوز رایی مال گذشت تا ای
دانسته رایا ای
می بیه ملکه ای
بلعه شد و نیمه دیدن نیمه و مقدمه شروع در که در دلیل می بیه
چون رایا ای
بنخلاف اکام ایک که گذشت می نایند اگر رایا ای ای ای ای ای ای
پروردی که دارند ای ای

هر ای دشیک ق پ تیک و بده بقیه بیای خدا ای ای ای ای ای ای ای ای ای
نموده ماقوت بیست همای خدا ای
با خدی بیش از نهاده بلکه ای
از شهر و معاشر عیصه فن نایند و روزانه آب ای ای ای ای ای ای ای
در برف را ای
دات ای
از خود دل کشیده بآن بدستوله شده ای ای ای ای ای ای ای ای
اجتناب نایند که سخنی طیور شهر طاعون روزه ای ای ای ای ای ای
نیستند مایی با اینکه در پنهان و بکهای شهر طاعون نزدیکی ای ای ای ای
اجتناب نیست اقصی از تمام ای
آن ای
از بودن خیگا اورده ای
که ای
شیوه ای
می خودت حقی ای
و گرچه باشد بخود و گذتم و گذگ قاعده شده نهایت می خودی که در
ای
می خودی نهایت می خودی ای
طراحت همراه باید در ای
سباب ای
آنقدر ای
بسیه ای
کام کام فیروز نیت است ای
شیده شد ناید سه دشیکی تیام ناید می خودی بقیه ای ای ای
(وفات)

من ای
که ای
می خودی نهاده است شیوه که ای ای ای ای ای ای ای ای
بر خوبی ۱۹ می ای
از خدا ای
نموده می ای
ملکه ای
ملکه ای ای

نموده پیشنهاد
نموده

دوشنبه عده سه هجری شمسی ۱۳۹۲ ماه می شمس

۲۹۲

تذکرہ طلب نایابه جو دن چون و چند دفعه تشتذکرہ میں بھوال درود کے
نه سوچ جنماں رہیے ہای ہر غصہ کو سوت تاذکرہ ادا ہے ہر کافی از ڈگو ڈاگو
تہ رنیا ہے دو قشنگ خداش میں تذکرہ دادے ہی کنارہ ہر یا فوڈ کو کفر نہ کرے
معزت سیدہ ناموزہ بہہست مانشہا مگر وی از فر کری بکر و خادمی پلکرہ
سخاں خدا اگدرا اینہ دلت ہای گنگو کوں نامہ خلشیدہ
(بے با و کشندہ نکو نامی پستہ)

سخن بھائی بی صاحب یہم سولت تذکرہ کو منہن مادیہ بادھنے تو نکو کندھ
کفر نہ کی کویدا باد مپر ہم باد کوستہ عالم باد کو پہنچہ بچرہ، دردش
جسی کار بھائی ناشایستہ اور تکب مشقہ نامیت نک بکر برشت دو لست طارہ
لی شود از فتنہ اشہائی تذکرہ است این غسل اک بودہ و حمال کی بان بوبی
ہست کاری از آیشان میں نیت ہبنداری کو فن جگر عالی ایکشہ شبک
با فرد در تیا قدر اشان شیر و ہشیہ یک ہلاہشان ضعب است و اندھے کشہ
ہای کسی بلکہ اہل دکر دکار کتے کئے ہستہ ہبایخت فراہم یاد نہ پنکا
دیدہ دانوس اربی کھانی غسل عالیشدہ خالکتہ بخشن ہای بکی باد کو جنگ
تین بودہ بھر نیتہ کو نہ کوتھقیت را ہڈے ساقی بین بین کار
مشک لہلان افای بہزاد عمان میں ہوا کن کا بک اکھر مانزل بودہ کے
یہ میساست از را از زل و نیت رتیہ ہای کا عالم تھیں دھمیتہ کو چکار دینے
داری بنا بکھر مرض برقتن نامیم حضور نہت بی صاحب فر مکلف نہ کو
ای امنگا شست حسہ کت از ارزی بند کہ یا بارہ پر خف گزار ای شفسن
میانقدہ سعایرف پر دیچین منی بلکن بکر اکرم پا ایل الکوہ حالیہ از ایل ان
شیدہ ہدا ناست امقرر دستہ است کے اعلان از ن بی صاحب نامیت یا
رویشہ رقتن شتم دل دادا بیل دوزن با تکرہ مسیتہ دار باد کو پہنھ عالی
زیر داشتہ جا بعتر بالا قان آمی محمد آقا دیکل یعنی دو دکت ملہ ایران
و سار بھائی امی محترم برائی پول جیسی کو وہ عانی برک ایسندہ از دین ہو ٹٹا
ہر قدر من کم کست بھی اور از زل و رشت کر ایں رات باد دست دار بی
بروز زیارت درج شدہ بر اعلیٰ دہستہ ایل فرش اور ایل نیشانہ پیٹ فرش
دی آور نہ پھائیک ساقی از ارزی از جانبیا ایت مید کرای گیلن تدقیق
شده بوج کھنسم منع پہنچا یا دیکھ گزیتات یا کھن مصل بکارہ خاتیہ ایں میں
بکوش بیکشین گرک فرور پیٹ کشیدہ روان، ای خنم منع وغیرہ کو فتنہ بجز ایارش
از دن مل بزد دن مشبانہ از دار از زل و اہم بہردا ابوز دنام درستہ فن کہ اہل از زل
وہ بکھر میں است ایل صاحب مادیہ پکھستہ احیا تیر بادا ہے بکھر میں در فارم ہی

(فوسلات ایران تھکھارا زیہ)

و عایس شاہس المیں از دکوک بی فریز کے فسلات میں پرت ایتیم ٹال فتسا زت
کہ آیشان بایہہ میں شنا فیم پرسن فی ارشان بار بیا ہی بیان دیدہ شدہ کاری نہ
یشان مکل بی شود کو دکلت میں ایشندہ نایشندکو وہ عنی تقدیر مقدار
د اسکان درین مکاں خارجہ بلام ستدی با فضت ایتی بیان کو از دل بیشان
محاجہ سیستان بے مکاں تھکھارا میانہ میھنے صبا کو پہ ساقی بیان چپنہ نکو
ایم اینہ بکر ایک دعائم دے ای اضافت دار بادہ اظام یا تم میکہ میسی از میتھا
ایرو پیل دبڑہ آباد کر باد و عنی سال بعد سی بہنہ نظر لے چل بیان نہ از دی
ہستا زیست میت سبت با کو پیٹیانہ میھن ای برا ی فنکی درکر کنایہ دشہبای
در زمان در دو دن بی اسال فسہ اش نہی کو فسل خاریہ کر نایب تو فسی ہت
پہنڈر ذہن تذکرہ ہا آیشان کرفتہ در زمان فوشن جمع منودہ کفر نہ کو نکہ
باشان از فوشن دھوت مینیزیز پل از در دروزی ایں چا رکان نایہ فوشن
بای کفر نہ کرہ خود میزو نہ فوشن یک پل در دو دی از آیشان کرفتہ
اڈن برسای خود میسہ ہے کتہ کرہ ما لیپول کشیدہ بیشان دن نایہ میزیزیم
یک پل تسبیل کشیدن ای آیشان کرفتہ تمام تذکرہ نایہ دزہبیہ فراشہبای
فسہ اش نایہ نہ اشان سکم از ہر کدام کیک پول جیب کرفتہ تذکرہ ہا ا
غیسم میانہ در دروزہ ہم فسہ اش ناد سابل کرفتہ ناد کرشا نہ حال ہا
کرفتہ کر شاہنہ تذکرہ نڈا پہ بائیک تذکرہ میتھی فوشن ندار باین ہا ہا
پول ایزہ میکنندہ بکھل این عالی ہا سیرہ میت پلیس ہای دھس
پیٹھنے ہم اسیر و زبون در فسہ اشہبای فوشن دکلت میلہ تا جھل شنجی
بای باد کو فوشن تین کرہ فرستادہ مذکور بی د رسکان ای ایشیک شہ
نک دکلت محقیقت لیت ای سکھ دار د ہم سال این فوشن مالیہ فوشن حوالی
پیچا رہہ بھائی ایان را ایکشہ بہلہ زجر انواع ایام کسی کمکیدہ شاہزادہ
کرفتہ و دست خالی ہبی مل بھی کرد تھا دصف این دیست ایل
شکان بکاک قفت زیہ فٹکلی کر دن اضافی شود در دو فس سال پھکو و خوفنیم
چم ہنہ ففر ایشان از مکاک ایان بھا جو تکھارا زمی می خانیدہ سیستہ
بکل اضافہ اینجتا ہہ زار دیدہ و میشوہ زیرا اک ہر ڈا پوری از ایان دار باد کو فیٹ
وہ بیت بعیض ففر زیش غزال دار دک ای بھائی فٹکلی فی ایہندہ د اس سال صفت بھانی
سو سیستہ بکاک ایان بھی تکرہ صدر دیز بلو اون ہامانہ ہاک بکشنہ جو دش از کی
ہنی پشہ اسفت می سوز دے ایکھانہ ایان د دیا اقتداء فر قمشہ باین ہای تذکرہ بیان
ہمکہ خدا نہ مرطیل کی ایت نہ سوہ کہ ہم ایشان خانی اکھن شیخ خواری دیشان

باد کو یک گرفته تصرف نماید فراغا زم باد کو پیشنه فرمان و نشان بارگ
بچیان باد کو پیرسا نز جمل آنچه تایش مکال شود که کوپل پر مل
ازین مریده ممال در صد این کار افراوه سبرده طهران بیست و نهان خرچ
نموده نشان بسم کی گرفته باد کو بی اوره آنکه داده این شخص بازی
نشه ای تجربه اتفاقی دارد املاک بام علی هاس علی هاجی طاح اگا باد کو یافته
که این قیل باد کو آوره تسلیم آنی علی هاس نموده بقدر اضطرابه شصت سال
اعلام گفت رواز از نی شد اعمال در وحجه برای تا پیل باد کو پیشکش کو
نشان گرفته بیا و در بیهوده اگر خود صد و نهاده بیجا پل اخذی کند نهاده
دلت و زرا جمهیه تایزیه

او یک شخص علی هاس از کشت دکت و شرط نزد از زیادی دارد پر
عشنایی بحسب نشان یکنجه جوان یکنجه در زنان آدن این العبار از نی
و نشان از دن خنده و خنکه سلما نان باد کو پر دی ازی برا برای این
یک چند پر نشان و نشان است بای فلان آهد په منی دکت پیش نهاده
آنیا قلت روز از نشان فرمان باشند قی هم را زن جوابی داریم کی اینان باید
نماییم حال تجارت این قسم فریب نشان و فرمان دلیست که از لذان غذیه مکاره
باد کو بود جاما دیگر بسلیق سیفو شنیدی دیگران بجهت نیای که خان
نشان با این بیست فرمان و خان فرمان را بهفت کل قند گرفته ام کم پرقدار
نموده بخت گرفتار شده بجهت اینه واقع شده ایم که دفت و انتشاره
می داد از نظر فارم بیل تقدیر خواریست نایم هر قدر اینها را جا بدبیله
لکن این می شوند که اینها دو عوچ ناید همان اذ اشناس مینه داد دکت مذاه
مذاه بکن سیر چنان بیل ضرورت شاهنشاهی دین و دویست زاده ایه
کماش را در بیل مسنه دی کرامت فشنه هر که هر ملک غیر از یکم کشان معمتم
بیدار از خاک غلت و بکاره ای بیکن سوزان اطمین شهان باین شبان

(بندیر از نی)

و قیسی کار و میل المیان از نی زنی که در کنوب باین فوشت بود هم که خود
بیست نهاده ای از این ایست بجهد ایت را معلوم کرد و باداره خود اطلاع در پرست
دیگر همچنان ای باشد بخته ایه که از ایه قدم اغلی بر ساره کیکار این نهاده

الخواج داد دیر مکرم هم دیج و زمانه فسروه پس اینکه ده بآس بازیل داشت
رسیسه مردم اطلیبه سطح شد و بیشنه که داشتیل بازیل ایه زرده
و هم بین بدنه فهیه ذکر مطالب تهم منع و خواهاده ای این شخص دو
جنبداده دیج کرد و بیل بیش پیرایه درست نموده مطلبی از زدی خلاف نیای
میزگرامی گیلان جای بخلاف ایل کرم قایی سنده سلطنه دام ایله ایه ایال
عفن نموده که مثا باید این شخص قایس نگار رایقیه هتلاقن نموده که دیگر از ایل
وقایع نکاری خایی پیل از نمودن عفن خلاف ته ساموره بایی گرفته شست
بدون بزر زاید زیپاره که اگر میله ایست قایس نگاری خستین نزد گرفتار
میکند بحسبه دشمن بیکشت ایل از ایل ایله ایسته ته نه دهست بدیکش
بروز بگفت و قایس نگاری خایی کرد ای ایله ته نه سناوه شه بگرد و داده ایوره
بزرل پیش میرزا بوز را گرفت و بیش بعده خبر سرمه زد کی
این فهمه ای
دکر شست در خانه ایله بود

در پیچارم و ایمه شایز ایله تکلفتی همراه چاده داشت و کی خود عفن
زمای خدا سرفی نموده بگیرید قصوری از این شخص هاده بگشت که زناده ایله
سیاست شده مهبت یک ساعت گرفت و نگراف نشکرانی پر بیرزی
دیر مکرم روز نایمه شریفه ناصری ایه ای مسیه ناد سره خان ایه دان نموده بیکش
هم قیه ایه بوز را میست جای بایل ایل کرم ایه ای نظم دام تار
دفه دهنه بمن بیل کلکرانی در خصوص بایل جدید کیکاری گیلان
نده خوش نموده که بحال بوز نام ایل پیچ دایی شکارکل روز نایمات خارسی بیکش
زده بگذاره کی ای
من هر دل نگراف جای بخلاف ایل ایه ای مسیه نظم فوری بیرز ایه بوز پر
نایم داده داده بکل ایله شال را زان کرده اکنون گیا بر فاه حال داشتیل
خدسته اداره سطبه عات میکند بغيری شایز ایله کیل از نی نموده

۲) تجارت نازه کی ۳) سیسی خرید و فروش ضمیمه

شخیست ای
در بایی خد دستگاهی داشت ای سال که شه نزدیل زیاده ای کرد و ایه ایه
خوبت هنر ملکان را کرد که باین پر بخلافه قاره ایل دستی داده و در بایه
بنای بزری ایه نزدیل می نزدیل می سال آنی دقا ایل ایل ایل ایه ای ایه ایه ایه
ریشان ده فرمان از شفشاومی بایی حاجی زین العابدین حاجی شیخی

نیمه پنجم سالگیان آن دیگر درین مردوه اپریل گذشتند و از کنون تاکنون
ما پور سلطانی کردند و دریافت پیداره امدادگشته حضرت کنایا و رئیسی است
پسخانه از دین و فنا کوچکتند و خود رئیسی است پسکوچکی از این نیازه این
فکرها از ازیزی که باده رضیت ایران روحی است و کامنهای ریاست و کامنهای ریاست

باده کوچکی از این میزبانی میزدستی خواهد قدر و می ترسند و در ایران از اینه

اگر تراز این نیزه کلی مامل پیغام ای از زلی خواه میشود و هیئت کم ایم ایضاً است
من فرق مشدود و بگرام قاتون در مالک ایران ترسی دی و رسپاکت بازیست
اینقدر هیئت نیست و نیزه ای ازیزی که داشتند از خواه از دیگر پیشتر نداشتند
پس ای ازیزه ای ازیزی باید این فکر انجام دهد و رسپاکت کاری ایمکنه خواه کاری
وزارت عدلیه خود بهداشت خیرخواه بادکار پور است و اده برابی از خواه این دن
باده برابی می نیامد یا که بیهیئت و وزارت عدلیه ای از خواه این دن را شکر کنند

در این کار بکار برده و صنکه هم جهادیه که باید در دری پاکت تراز این
پسپاینده بجهان ایستگباری بر می بندستند و در حقیقت و دیگر پیش از
ایران به همین دیگر در رکشی پیش نیزه و ترازی دهند و مختلقه دیگر تیکو
پستای ایران در وزارت مسؤول کافه جات خواهد بود و اسلامکنند و صفت این
مشغیلی خواهد بود و پیش ایران را گذاشت و پیش است و کی اگر نیزه ایست
صلکه همی دین پاره از خواه از دنراست بعثیه میست تمام باده ایران که خواه
پهلو خواه پسید و تجیف اکنام خود را ایمکن کار نهاده جرم الملاع داده بود و باده
برین زبان دنرازی پیشود

پسپین باید از محالات گردد و غیره ! ۴ دیایی دوکت سلطنتی نیزه
از دن ایمکنیه این زن سال نیمکات با این مفعلي من کمکه اگر نیزه میشند اگر کتاب
نیل عنده داعل اصلدم میشود و دنیک سال بیان بروه ایجاده گردد
و دنیل او از دنده شد و سفری بزرگ (قابل توجه افایی سعد اصلحیزک ایلماهی)

اقاییزه ای اور زنی پی کیچی ای غیره ای
ریساز باین اداره مسیل المیعنی فایح شکار بینه از زلی و سائز باده بکسری است دن که
تیکش ای پیچطبی ای دن تحقیق ارزه ای غایصه خشانی میانه ای ای دن بینه
خیزی کلیه بیلت دن که دن فایح بکاری شایانی ای
پرده ایزه دنکاره ای
سدنه ای
لیاک تیکی و حق ای ای

سازه ای
خواه بده اگر پر مدن سکچ ششم با پیشی را بطوری شسته ایمکنه و آن خبر
نمایم خوش بآخوند خلک کمکه خواه چایی برای ای کمکه و دیگر فیزی زکش میکنند
که ای ای

میشند هیئت بده است و میزدند کاری نگاه داشته است آن خیزه خود را خود میکند

میشند که خیزه خود را پور است تکنیکی با ای ای

میشند که خود را خود میکند و لطفه خود شنیدن ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

میشند که خود را خود میکند که ای ای

اقبال وجہ بحال کوکت ایران
ستاره نگفتوں ترقی دتے تھے

شاد و شمن را از خانہ فاک و ملن بیدن تو قی ملت کیل و پیچت پڑی
ذلاکی اما دیگشت تباختہ بے فراز دستہ دودھ دزدی و مکر تپہل فرن
عینہ و اصلاح سلام جنگ برام نجیب، بگران صادر فدا کر تو قی الہاد بکا
رسکسی شد زد سایا آن اقدام سیلزی و فکا اون و ماجھیسا یکار دا
بیجا لی رسائیہ اون کوشب، وزیریخ شایا آن یاسنید لر زان اون ذار دوت
وی اسیں بجز افتخاری راشنہ بی ضعف خدا دنستہ بغارہ جو ای خود اگر
درکت ایان پیس ایشکنی کو از دوکت رسکل بایسی ای آسودہ دندارک خافی
وی دناد دلت غافل، زایر آگاہ میزد و بالاعان کو ششیت شد اس دنیت
نیکز جبارت براں درکت اشایت نگی انوپس از دفع نیک بیقیه ایکنیز
اکنیک پرمشنہ بی خان، در تی پری آدم دنک بعد اشکنی بی دیده دو ای
کد بآمد و اذک نہ اکاری بشد اور زریشہ بیرت ای سیہ دنیم دیکچہ
رفت در غابی، کراین پنجره زدہ دیکیاں بزرگان فسروہ ایکھلان جو
قوم دالیم پای دندامک ایلادی جہان اشنا بخشنا کلک، دسته دنیشہ ما
ضفہ لہیان بعد از خوبیت ای ایشستہ آخو دیاں دن جدہ رسائیدن بکت
بخدا و دعویہ دنہ از ایکم کمک میسری بی پرداز ایل خود دنی دم بمحظی
شام و نہار ایمادہ دشت باشد جہت شخا منیت خر رقی دوکت دقت کیا
ویسیع ثابتات ایلات افراج دلت دنیشہ هنستہ دیا کم شدہ دندلہ
مرآن گلکر دو دن ای از دن ای از دن ای ای ای ای ای ای ای ای ای
نایک دن ای بخیزدا دوکت دنیمیز دلت بجبر، ای ای ای ای ای ای ای ای
ہیسیکی رود فی خواہ کر فت اک دشکا، عرب ایان عاذون اور اپنے شریش
بیسیں خیبات عکری، دوکت ایان بیسیں ای دنیمیز ای دنیمیز ای دنیمیز
خاہستہ دو میں ٹافت پہاڑ بارا مرد ملکر زریح میاد دیسہ اوفاق مکان
دوکت بلیہ مٹانی بارہم کر حمال بیست، دنال ملکنہ کر، دوکت دلت بز دھن
وی جسے بی فوہ آکاہی باختہ باعثی کی کو ناگوں کو سیع سط اپنے دھن دھن
از دیہیا نیت ملیں پیان خنکتی خی دیا، ایش آن ای ای ای ای ای ای
و پیمان در تھیں و تدارک صرف خلار طوکا، زر سود کر دیاں کو شہ بھن اکوستہ
یون بیاد ہویہ، بکار از دن بذریت ہشتہ دزیہ دن آن احمدی از دفعہ بیش
دوکت آنکا شو دیکھدہ ہیں مسٹر ایکٹریم، ای بیسیع لارم کھبود دیان
رقی دنی المخدا و دستینی کاں نو دنیمیز کست دندو زدہ ہر دلمی کو دیکھا ہے
پیان امادہ حسب نارا ز کو گیا فک کھدا، ہل بیان بیکھدا ہے شدہ دہ دیت
غیر این سکل پیش کیو دنیمیز بیجم شمن کرونا بو دیشود برا دفعہ اور دلکھ

دیستیت بالکم ترقی دنی دنہادا، دین برد کو دنستہ می دھانی
حستی ایندہ فرمی دیکل دجا لی پیسیں کو دلخیج دی داست دیکھی دی
ایندہ ضعف فقری ساید دیہ، دی شر پیسی دی میان ای ای ای ای ای ای
دیان سال غپہ بیش نیکستہ پیش رو، قوہ باغضہ باصرہ دسانہ دیکھ
بیاد دن دیان دندہ داشن نامہ پیش نیکستہ کو شکنیتین ای
اکار بیان دنیز دنیہ دانی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ویل کاک دھلی بھائی خدا دکش لاری نگاہ، دن دن دن دن دن دن دن دن
اوڑہ دن
بیار من دھن کو ناگوں دجوہش نیکس کر دی پیش نیکان بکر دیست کسلا
من التیہر میں تھیر بیانی خدشی میمع ایست دی دیست بھو دیکھتیم
ہیسین مکم دادار، جامن تھیر بیزگان قوی، یادو نہ بیڑی ضیفیت نا تو ن
بیشہ لئی اک خطای ماضی نا تو ان سافت بایاد ار آتی با بوس شدہ جک
بایمیش ای تھہ، ستان در تھیہ تدارک مردان بیسیخ ای ای ای ای ای
پیسا، شدہ ملی جنہ کا قسیب باندھن دھر دادہ جس نیکنی دنارا
پنہ نخدا از بحال قویتہ ایکستہ نہ بخون قوایسخ ملزا دیکو نہ مادھت
چانک دینغمی پیش دیم ناپیوں نوں بیسیخ بیز فرانہ را بقدری ترقی داد
کو کسہ دو دل و مل کر دیہ
بھن غیبرا ن قدم شدہ دیجول ناپیوں بیتبار نہ دہ زامن میتبار دی ایتہ
پیلوں بیون نہ دہ باد کو دل ایان کو دیا پے تھیر بیش بیار ک ناز دن
کم نا میستھن میتھہ ہر دن مخابدہ بر داعلان حسہ بی خدا دن دن دن دن
ڈڑا پریان ک تاسی سال قبل نا می ای
اوکیا بیسیہ اک ملائش عالم بکر دی دیش عیت غش قوت بیش بیش
و دیش دیگران ایست دوکتیں بیسیہ داک دا را بی خشند کو دنیس ایتہ
و نیشین عو باؤ بھن دی میان مریت دنی دنی دنی دنی دنی دنی دنی دنی
چہت ترقی برسائی مل بر تری دارند کر کب غریبیلی ایان بانک دی جسی دی
سلکا دارند کو دیکھنے کو دیزیت بارست دیسیاں دی بعد خدا دسانہ کو دک
ار پا انکھیز آسیا نا بیسہ دیشند، فیلان بیان پیش نیکویت کے پا تھان الفر
کو بیش نہ دن ایوس می شان ای
خودہ نشہ فورا ز نیشان پر دی بسال بکیشہ فر را بیسیل ہر کو نیا بیٹا

پایه گرفت و دست آرخان بعده از مالکه بینیان هجرت بیکید و بصلاح کرد
بکر شده و فریاد گرفت که قتل بر جهان شده است یا کل غلط آمدند پنهان
بینی افت که شفاف نیست و فسرمه است که نای بکماله از هر چوت باب سقرا
و اباب بقدام چشم خسته باشد همین شده و جده سعدی شاهنشاهی کرد و
آنها بغلت هشت هزار کشته در مردم یافت و آسوده کی در غاره هفت قدر موده که
پسندیده گرامی داشت و در غلط و زیادی باعزم و شش داشتند بمنیان
ترق خواهند آمد این ای خود روز اصلی مایل بآمد و زیادی بساق فریاده بخواه
قبل نیکنی پیش ایان اگری خداوند مفسد و بسیار خداوندی خود میرج بخواه
و زیادی مایل بآمد و ایان ساخته سالم و تخریه و فیضه و دست خادم نمک پیش
شیوه و ایانی خود را پیش است ایکه و پیشین حصری بعاد انس می دین
در نهضت عمر ایان از خواه غلط بیدار و از آرزوی حضرت فلک الہی اید و ایان
ذلت و خواری خود را بدوی رفت و بخیاری عروج و همین دخانی بنیان طلاق
کرد و گشت و استوان نیاکان ترکیب و گزون پاک آن میگشت از قاتل
و هارپاک خود را فل قها را بدیده کی تیره و تار نگذازند و ایه ریک از کاده و
شروعه است ایانه دلخواه خدمت را شناسند کاربر و حقیقت آنده و پیرادنگان
پیشرفت نگاه شد زیرا باید داشت احصار ملک شرمت ایانی دقت داشت
خواهلاست در سایر که این تعبیر ماضی تواند شده و صلحی اعلام نمایند گشان
محروف تریج شریعت است و دقت اکثر عجم سیاست درست داشت دلک
بپردازند از داره داین دلخواه متعص را خاص و دلکت جاویده ایست میدانند لذت
بایمانیات سیاسی و دلکت همراهی و با سرفظ حقش ایانی ای بند کارهی بجهود
نایانه با غافق آراحته عرضه اسلام کرد و شود آری باشان جهان
یقیان گرفت و بجهود خالی از مناسبت شیوه پارچه از سوال و درجه
شخص ایان را که ایکی از اراده پاییان میگذرد میگذرد اما و دیداری عالم ایهم و

(ماستوب کے مان)

دولت ایان بنابرگ ایش و دولت بختان و مصالح و مصرف خود در دست داشت
بنیان ایان منفع فسکه موده و بجهان رات جکی نیکس و دلخیع خارس پیشین هبک
تردد خوده و هر گاه از مستعد شنگی هش کش و بکیکی ایاندار رایان وارد نایند پند
یکنند نی یقیان از قشیده این نیکنند نایان منعیه در ایان شیوه قیان
و چندی نایان باید نایان داشت و همچنان که ایان داشت
که مشترکه از عویان بیانیان ایان کولت که پیش ایان بر قت داشت

شایانی در ضعیفیش ایاد خبر ایلکار و ملکه بجهات براه ایان که کنند
ستی شده اکرده ایستاده ایان فرجت نایل و کفرت خوش بشایان ایان ایان
رخوب از که داره بسایان رشتن و ایان دلکت بکاران یکنی بکاران خلیل
توانند خوده هنکام غلط بپایان آمد ایش ما قبت کاره کاره ایست دلک
ایکی نیکنند و بجزی ایکه ایان در خرابه بوده ایان پیشیک
که ایانه که در غایب بوده ایان باید بوده ایان پیشیک
که ایانه که در غایب بوده ایان باید بوده ایان پیشیک
بر سایی ترقی خود را میگردیم و میانه شرکت بدلات را در ترکیب خلوات و نیکنند
بله زده طایب و دسته دیسیم میگیرد ایش ما قبت ناییم خاصه دلک
باشت خانه ایان بسته بدان است آیا اینها ایان بسته بدان است
پیش را ایش پیشیده ایانکه دولت شان را در خودشان پیشیده بکاره
پیام بکه صدزاده بملک با تجربه به نیکنند ایان ایان ایان پیش
سال قبل و پیشین میارا که دلخیص میگزند و منشی ایان بکی از دزد نامه
ایان نیکس نوشتند که ترمه ایش همیست یکدیگر دلک فرمی ایان شده
تبديل وضع ایان ایش که در ایان ایش ایان ایان ترقی تجارت فرمی نیاده دعت شده
زیانیکیست قابل پیشگویی شیوه خانیک شایانه همیشگی زیان دلخیص
هشیگرند شاقه دلک باتوت بکفت صفت مایل بالوف فن تجارت
و دلک بیه دلک
قدرت ایان خشند ایان خشند دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک
دلک پیش ایان خشند دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک
ترقی همیشگی دلک
ازدک تجربه دلک
شووت باز دلک
عله دلک
نموده ایان دلک
و دلک
نهاده اییز خوده ایان دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک
و دلک
و دلک
زیانی خود بگزارند بلکه بکمال بی دردی هنوز نیز کیکان نایان آیان را
و ایان را پس پر کار کن و دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک
خلیل پیشخدم میگیرد و نایان ایان پیشیک میگیرد و خیز خواهی شایانه بکاره

این قریم بجهة آلبانک ها سخنوار نزد فرازینش تبار و بک در قدم کوش
دستبر پرسن اول ریان و بک شاهد پیغمبر و مسائمه رفیع تمام این خوابی ها خواهشند
سیکمین میون ریاست هنده سلطان را بک مه فوج انگلیز خود را در مکنه بقدوری تقدیر
در قلوب اهلی جای دارد که در هنده سلطان کسی جرئت ندارد شیخ جان بیگ
بی ایمانه دوکت در عماکه خود نگاه دارد با بدیان ساعت بی پیش پورت
داده شاهزاده اسکول است

لایه نزدیک و بحق از ایلات فئا که کسان نیزه علی الدام کسب آنها دیده است
پنچ شش هزار تغافل غموده است بدین نایند ہر کاره تنگی از است
اپنها گرفته شود و آنها را دستگیر نموده درین محبس بکارهای سخت داده اند
اعلب زیابهای دوکلست ایران آباد چشود پر بیار نہ کاره حضر شده و پر بیار پله
امه شیوه نموده بسیار از نیست بلکه نسیان است که معاوه دوکلین ایران و
دانگیز است آلمه بنا کی بکیک و مل نمایند درینه و شان کسی قدرت نداشت
و ندارد بکیک کاره داشن نمایند لافن در بنادر ایران بجهه جبل فیذه و بکیک کی کر
پیغمبر ایل چخوان شاه ماغفت نموده همه هفت صندوقهای تنگی از زندن بله
یا از مستنقذ خرد و داره نموده و قصی در مقام اصلاح و منع برآمد که امر و زده پیچی
در بخارا از ایلات خارس نیست که دارای تنگی بازین نباشد بالهنسه لافن
در شادی ازین عاریق دوکلست خواهی که خیره دوکلست دوکلست بلکه خود و می
ملکت در فئا ای ویشا آنها از خوش نیاید که راکن معن دوکلست خواهی و دهن پنچی چه که
وقت شروع این فقره را بهترین طاپه رسائید و این پیغمیریم کو نفعی بردار که بمحضرت پیک
شانه شا بهجا اراده خانه ای داشنای دوکلست ایلات دکام و دی هشتم کشته
آنها دلمه بای دهن پرستی است که شاه ایکم عذرخواج مرقد دوکلست بخواهی شد ایکم
(علاءهم مرض طاعون)

پیش ممکن خلاص ممکن است (سترنگری ام) یهشت لاله سینه آجنبه که
سخن در تماش فناه بیهشت در یاد اصنی و مصای طاخون شده نه علی اطامون
فده لاله سک:

بِرْجَبِ يَنْ يَانِ يَكْهَه
اَذَلْ تَبْ ذَرِيْ دِسْكَانِ بَدَنْ تَهِيدْ تَبْ كَهْ دِرْكَالْ شَهْتْ) دَوْمْ لَرْ زَرْ قَبْلْ
تَبْ سَوْمْ سِلَانْ بِعَيْدَهْ يَشْمِ بِسْكَنْ چَارَمْ رُوقْ عَرَكْ نَعْنَعْ خَارَكْ
حَالَاتْ تَبْ دَرْ زَانْ پِيدَهْ يَمَشَهْ يَالْ بِعَيْدَهْ دَارْزَهْ دَيْ یَاهْ تَشْمَهْ دَيْرَهْ كَهْ
زَانْ اَرْدَهْ دَهْ اَهَهْ دَلْ مِيشْ تَماَلْ بِسْكَنْ یَاهْ هَمَّتْ چَهْ دَيْنَعْ پِرْلَهْ شَهْدَهْ هَمَّتْ
هَعْقَيْ زَانْ بِزَنْهْ تَهْكَمْ دَهْ بَيْنْ دَهْ سَتْ بَهْرَهْ دَهْ بَهْ سَتْ سَتْ بَهْ دَهْ سَتْ
هَرَهْ كَهْ بَيْسَيْ دَهْ بَيْنْ دَهْ بَيْنْ كَهْ دَهْ بَيْنْ كَهْ دَهْ بَيْنْ كَهْ دَهْ بَيْنْ كَهْ

و بی رحالت اینها جنس اخود را تاراج خوده بلکه ببردن مال آنها هم آنها نگزد
بشتیز یک چکوکی پرورانه
هر گونه ای محضرت شاهزادیها در مده و لسانی دوکلت ابد دست ایران
قریبی نخود و میفسه خود و بماله آنکه را از زبان بساعظ صد
انتشاع فرموده چهار میل بجنب مکار در راعت و فحافت مشدیده نطلب
پیزی محبت که پوشیده شد ای ایته تمام سیاهان ارد پاشیح سرفت و مکات
و خیانت این باور رایی بهیب لذوشه بیفع کرده اند این اتفاقات که میباشد
تفنگ کارین شده اند بی باکانه چهار نظر و پنج نظر نهن مزدی سرمه
پناهنده تجاذب از چنانه است که عوب پنج نظر سوار و پچهار سوار بلکه پیاو
پانچنگ کارین میسید و ایشان فرنگی بذرعباس مال دردم رایسیده و دما
خون کی الاغ و اشربه و این عمل شیخ را حسبنیه و قرارداد طیسی آنها شدند
میست چه رای صاحب بلکه شده سله مفقعی بسراکر دولت ایست قدر اثرب
هر ملکت برای شکار اجازه دوکلت دارای تفنگ شده میست که از آنها
امروزه دوکلت ابدت ایران در نهایت قدر بلکه موتة باشد الملازه است
این وشی یا امتراع فرنگی مکن است بلکه تمام رایی مملکت اینها را بقول
دلاک داعی دوام دوکلت ابدت اسوده خواهشند و درین میان تفنگ نیز
چهار نظر سوار که از جانب مکرت هر چهار تفاب آنها نماید این فندزل نیز
خواهشند تمام را که دشت قیاق و بلوچهای سیستان بپستان کر زیلیک
در این عادت سنت بد نه تیغیت شده با مردمی اشغال دارند لکن
این جائی که و دسته شدند این سائمنده بجهان دشی کری موقت و از
اینها جنس خود شغل نهاده و آن را سای این قوم هم که از جنس اینها باشند چنین
دستیحیم و علی هر چند بلکه کسانی که درینی از گزند را برای حفاظت گذاشته
مازد دوکلت مراجعت اراده نیستند یا بجهت لاحظ و ترس باشند یک درینی این
چنانه رایی صحبه ای را دارند

یکی از مکاری ها که این اتفاق پسند جمیع خان نام ازه برق است برده بودند که روز
کسر تهاجم ساریمن فتح آن را نکرد خود اینها صفت نام دهنده را بایسیم کی این روز
دشمن که جوان برده منه سخول برده و زده که راستا قتبه نموده از اینها باگرفت لات
وقت هاشم طوع بهم ریشه پیر خود را بایخ نموده و که بلاید باین نهاده بر دید
فوری از اینها را بسازیمن که کسان جمهور خان برده خود که هر چیزی این جوان را
ارغایدند که هر ایجاب از دوستی بسیاریم که ماله درهم را خاطر نماییم پس بمنصف
پرسهای نیکد نمیگیریم است بالتسند من هم که تمام خدمت خوارس و کسان از مراثت

ذکر برخود علی میباشد مدت دوازده پیاپی اگر این سکونت به من صلاحت باشد
این داکتر موسوی قطب خانه بزرگ و معلم ابان حاصل کرده است اگر موافق باشد
ما بیست که دادی نه که در رایگان نمایم (بند بلوشیر)

بررسیکه دوایسخ نخاں جمل المیتین الملاع میدهد اما ای اعتماد نظام و حکومت
بوشهر ای دوسره کرد و بودند در عصر ایکمال و تقویت کشش طوکت به
بدری میباشد شده مان حاکم دنیا و امیر امداد است آن بدل لازم نگر فیض میباشد
نام بیانی داشتات بوشهر را از تبدیل حاکم گفت اگر دقت داد
فرازهادن حاکم قبل از قتل غیر ماینه باید در جد تبدیل که باعث بزرگی
بنفی داشتات است که امداد مال دشمن بزرگ و بعنی نکم بوشهر شنید
شکست خود را در مان بوشهر شلیخ مرکزه دیامانی و ملک اور فدا و
شب روز سطیحه ایامی بوشهر بنت بردان دله ایان تجربه پیشان
از قدر نیک زاید است مالت همایان خود از همه و میره و متابه
کرده و دفعه ایقی شاهد و میکنند که فرشه ایان روزیا و نیف آنها
میشند خواه کرده ای ای کاشر قده یکملت ای رایش بیرون امده آنها به
بادی از قدریکه میشی بگز و نگران شسته تا گوتون امده و بجا راں دهن
از نگرک غرض نیک کرده نهاد آن طرف تجربه اینهایت شیزادم بوکاری بوشهر خود
اطبع داده اند که متاع آنها را از نگرک خص نمایند از طرف دیگر تجربه شد
و اینهاین تجربه ایمیسی هم که تکراف راهه نه ترک فریاد نشده و همچنانی
گری تجربه ایز داصهان بو شهر نکم و خیزیم بدهان محابرات نگرانی نموده
یا بتجایه توپ آوردتن در نگرک و فنداد آدن سوده جو فیروزه و فیروزه و دیفنه
قبل فرشه بدمیم جهان حال اقتصاد فلامه ایان فقشه سرمه از دوارک
(شمارت بانک)

سابق مارن نوشته بدمیم بانک سرمه شاهنشاهی در مسد و پکان فارس ایکنی
بوشهر باده باده بسنی از جمال و کلت پکانهای ایران حکم صادر شده که نیز
جاد نیست شان شرود خوشیده که صدمت دلی است جو بجهاتی تجارتی فوجی
و راجه ای بکوت اعتماد نظام اینجا زندگانیهای دارد میشی ایکن بجا ای اوره
ایشان را در ادشت باسم ایکن حکم از طهران صادر شده در کوهه بدار جا پی نهاده
و هر کچانی بو شهر را دن نیست بیمیک بفرموده کرد هم کم و فیضه و بیک
چیان نادون نیست باشند از طرف پکانی هم در کوپهه باز ارجاع داده و دم بدهی
بیهیت خیاضن و دلایل خود پسپردن کافتات پکانی ملی بون بیانک همچو

قلت را داره یاره دهم و دان همه میعنی داشتاره ماری بگرده دذا دیهیم
اگر در زیر بیش و غیبه در کم میباشد سرمه زیاد و بعنی خسته نیسته میدون دایم
(جبل المیتین)

مانند اصول مکانته اینه طارم طاون استناد کرده و بار باغه و قاشی شیم
نموده است بخیال از خصائص معرف طاون نیست میخی غائب این مداده
و بیشتر از این دیگه میشود که اگر بجز ایم شرح نیمیم انجبار گنجایش نداره اگر
ارباب خوزستانی باین عالم معرف طاون را شافت نیشه هزار شری
چهاره باشتباه که فارغ اینه شده بعد از کفراری علاوه عذر حضرت
فرائیل بسانی شود که از خوف تلف میکرده باری حق ایست که همینه داکتر
خر صلاستی مخصوص بجهت شناختن طاون یافته اند تمام تصورات
آنها از روی حدس و تقریب است و بعضی از این سخنواری باین است که
در مکانته طاون نیسته این فرم پیشنهاد گفته و بده است پولین
ایام ارباب خوف اصحه تارکات کافی نیسته اینه بخود زیاده بده است
(بیکسته)

بررسیکه دوایسخ نخاں جمل المیتین طارم میده تمام تجارت داده افتبا
تجدد دولت ملیت ایان تیعنی بسیاری در مقدم و میانیت خود من با تصریح
میشی ایک شاهنشاهی و بگلد بشهر بجهت صادرت ملی نگرانی در میان
ایده است که نائل بقصد دشنه و دخست که ماضی بگز از تجارت است
و در جهات گرک هم با تجارت گاره نقضی دشت را نمی نشانه که هنر
میشی گرک باشد گرک خود را نهند داد در ف بیاست میشی ایک
نیمه همه ایمه صد رات خلای ایان هم بار ارضی یکت بالج تجارت ایان و معا
شناهند داد - خداوه شهابک را از سرای ایمان دور کنند که از خداوه
برایان می ترسم آقی نانمکنه (ایضًا)

و لکنر (لکنر) که یکی از داکتران بزرگ نیمی است توانی که هوی نموده
کرده ای در طارم طاون بست آورده است ای دلکه ای داکتر
و همه سف بتوسط آب بزدک در زدن جلد شامل خون بیعنی کرده بخوب داده
کری که در خون مریض از طرف طاون پیشنهاده صورت هلاکت میکرده
و بیزد و درین شفای یا به پیاسنده دنخداز مرضا طاون را میشی
بدایی جدیه الاحتراع خود موج کرده بیکر پسند ایکل بخشیده است داکتر
نکه ایها را کرده است که اگر داده در مرض مریض الملاع دهد و محاله داده بچ

سقنه مه نزدیک بر این اخبار است یعنی آنان یکدیگرند که زمزمه کنند پسر بیان کنند که شرط
که دولت نیکس و ناستگار احمد با آن را ایستاد

اخبارات نیکس می نویسند که دولت پیش از تایف شاذ را در نیکتند و داشت
آخرا بادو دولت نیکس بر غافر رسیده دل داشت نیکس بر طبق نیک و قلت
اقسام نخود مل مکن است که دولت نیکس رسیده زین مکن علی خود را بر حضور
حایله و پیش از شداده

از طرف این چون مجموع نیک پیش مکنی بعد اعظم دولت شاه ایام پیش شد من این نیز
در می کنن بحسب احوال پیش نزدیک دل نایند بحال جنی کم ملت پیش بر غافر
کار و اینها ای دو پایان شود و غردوش می آید
بعنوان غیرت که بزبان ترا که همچو نشر موده ها قریب بر سر می بیسی الله فان نیزه
اعلان از بزیارت سلطان عازم آستانه مصلوب است.

اخباره که میگوید که میانه و دل تیر ایان و دلم اهدا اسان ایین و زیورها ایمه
مشتی خانم شدند

(اخبارات داخله)

من طلاق این ایام بسبیل و نهاده تخفیف است اگر پسال کشیده درین سرمه
تخفیف مقرر نیاده بوده ولی نسبت بکاه قبیل تخفیف است دین هفتاد روی هر قدر
روزی ده یاره خدا خدا ف طلاون بوده و خانه ای امروزه و از این در فاراده نیزه
کوچی هشتم شنبه بیکه بنی خلی تخفیف شده از نیصد و پانزده پیش از صوت
رسیده است از زیارت چهارم و پنجم و ششم و هفتم

ساز مطالعات هند هم که طلاون بوده و هست و تخفیف است اگر ده هشتم
و ایام نیستان ایم غش شد نکنند های بایمه دیسته می بخچین سیه داد
تجهیز کشته است و ایام نیستان های در این منطقه پیش اینها
ساعت از حد نیستان این سبیل مکنی موقوی پیش میست ولی در کوش و کن
هشته بسی مریمها ایستاده قصیل پاره کردند کار و زدنی قلکه قلعه ها

چکه هری که کار نیست شده است

جزل که ایهارت بیان نزدیک در لذت که طائمه افریدی مهان شجاع و بدری نه
و دستی حقیقت ایکه معاذ دود و غیست حکومت هشنه افریده برادر ایکه بیک
پنه از طرف حکومت اینها منعقد شده که خزان چهارت شاهنامه بسی نایند که
اخبار ایمه را به است از ده و نهاده ایست بدسته

بنی آن حکومت هشنه و پیش اینها و نکران اخبار ایمه هایه نایند
ایام کو سه هایه عال قته بگان اخبار ایست

(اخبار ایلکار ایفات خارجه)

از آنکه غرہ محروم از ما است که ایمه ایلکار ایفات خارجه است
و دستی بسیه دخال گیری ایهارت غرہ اینجا میه میه میه میه میه میه میه میه
اسپنیا داریکا واقع شود

ایمه ایلکار ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی بر جوده ایهارت
بنی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
دولت شاه ایلکار ایهارت

او زد و دستی ایون (دیل ای دی) را تخلیه نماید و میان تصرف میشند و زاد
پیمان نبندند که ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت
جزل که ایهارت بدل میل خود را میان ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
صلفی های پاشایی میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
ایپل ایلکار ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
و بینی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
از آنکه دیگر ایهارت

دولت ایلکار ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
دل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
بسیاری ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
میباشد پلیکل ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
سکن ملائی هند پیش

چهارت ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
توانند با میدرد پایی تخت ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند

در گیرید و دستی ایهارت میل ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت
بر پل ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند

در گیرید و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
و یکمی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند

او روز یکمی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند
ست پیغمبرین دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند و دستی ایلکار ایهارت میل خود را بگیرند

چند امر قرین قیام شست که طاون دلکل میست اول اگر دلکل ای کله
نایاب درین نفع بی تجربه پسر فاده و دیر غطاون را غمی شناسه برس که
بشدت تسبک شده باشد و بدین دریروان آن پیشو طاون کجه خواه بخواه یه
خایشی بیهوده از دهشت و داشت عال آن هیچ سخت تر و شدید بیک داشتند
و دوم هشت ملکی این زمان خال خاله و هر میز اکبر بیهوده خانی برد اور از هر دهیک شد
دیگر ازان تبرجا و لکتر ای بازن مریم که در دست ایمان او پیار است همیشه در یقین
یشود بعد از تغفیل شدن این حکم قطعی طاون دلکل و بیکه

در دم ای کله قدر بیک و بیم است بیکوینه ایان بیخ بیکه شدیش در شدن
شل هکله ایان همه که زیارت خوش که ای مهره آن هر گزه حقیقی که در من طاون
یک و بیم و قبایل و قبایل و قبایل صرف شدیش و مار و گرفتار شد و عال ای هنای
شلکم اکبر اغزوی شناسیم نهاده بحال شهاده همیشه بیا همیکه است که ایان

بسه طاونهاش و

سم همیشی هر ای هکله بیچال دین موییم خانی کم کمک و چارچه فرمی بجهه باز و خود
با شاهد اصال فی این از من میست چان چشمیه دلخواه همیشان دلخواه ای دلخواه
وال است به لامست هر ای هکله دین هر سوس

چهارم قلت فت نهادم که ای هنای حیات و خاطه همیشده ای دلخواه که شهر طاون
دلکله شده بسوزد دادم ای کم شیوه خانه بیکم شیوه خانه بیکم شیوه خانه بیکم
او این سی رفربوده و هیچ ای ای هکله ای هنای همیشی دلخواه است که ای هنای همیشی دلخواه
سلکی منزه ای هکله دلخواه ای کم ای همیشی دلخواه ای کم ای همیشی دلخواه
نه دلخواه که فرار ای طاون بیکم شیوه خانه بیکم شیوه خانه بیکم شیوه خانه بیکم
گذشت ای هنای هکله شد پیش همیشی دلخواه دلکله مر جهیزیت دلخواه دلخواه
کشان همیکه خدا نعمت ای هنای همیشی دلخواه دلخواه زیک

پنجم قلت علی الله کم شد پیش از ای
هم ششک دلخواه ای هنای
از هر چهل خانه ای هکله خانه همکاری شناخته شده که درین درین درین درین درین
می باشد میشه عصمه بیانی ای
شیوه خانه بیکم دلخواه و دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم
لایخان دلخواه و دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم
یکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم
یکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم دلخواه بیکم

که کلکته و طاون

سرت

بر بدب نگرانیک ای
منه شاه طیله مروع آما دیان طایپ شاه که میست ای ای ای ای ای ای ای ای ای
فره بکان رفتہ داین ایام در کشند در قل افکه همیشان رفته بکان رفته بکان
ایمیش - که - سی - آی - ای - دنیست کانه دات دی ایمیش دی ایمیش
لتفت شده اکچه این طلاط و که دلکل میلی موقود بزرگ هست
دل بناست بدل است قدوشان فیضت بندگ مردم آنامان در نه
به کلت ایمیش این لقب مناسب نزاوا ای
فیلیه این خانه ایان بزرگ ای زینا شد و ملخوان است که عافتی بیک
سی - آی - ای - بشد تام ایجنه ای
هزه بیمیش آقای سلطان محمد شاه را ایش ای
کلکته و طاون

زاب سیه ایمیشان سی - آی - ای - پریسیده بی محبتت هکله
کارور بیشنس اول سلما نان هکله همیشند از جانب دلکل میکنی
دیلکب بزاب بهاء رهشده الم این طلاط لقب بیم شیش ایان هیبت
سر زدن است عالمه اسلام ای
مبل المیان باکمال صرت قبی تهیت و تبریک ایان ایمکنه
کلکته و طاون

همنزه تو و دلکل ای
در دیان رفاقت باقی ای دلکل میکرکه بیان نشین در دم
شده میزید بر ترشل ای
داشتهرات حکومت میزه بیشته شده پیشانی در دم حکومت اعلان داده
سنادی در داده است که مصای طاون با ختنیا ای ای ای ای ای ای
خواهد بز ای
پیش میزید بر مصای بیش رفاقت بی جیار عالمه مفسوس سیما شیخون دام
سن اعدم سکوت حکیم رفته همیشی همیشی همیشی همیشی همیشی

اما دلخواه تزدیک است این ای
میست ای
و اپنیم در ای
بر بود در دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه
که دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه

جلال الدین